

Men da Driftselskabet skal betale Udgifterne ved den oeconomicke Control indtil et Beløb af 8,000 Rb., har man paa Grund af uønskede Forandring sluttet en Overenskomst med Selskabet, ifølge hvilken dette for den oeconomicke Control foruden en fast Sum af 1,500 Rb. betaler 100 Rb. for hver Mil Jernbane, der er under Drift, hvilket for næste Finantsaar er beregnet til 4,000 Rb. Udvalget finder ikke Anledning til herved at gjøre anden Bemærkning end den, at dette Bidrag bør posteres i Finantsloven. Ligeledes fremgaaer det af Skrivelsen, at man har ladet den samme Mand, som forestaaer den techniske Control, tillige overtage den oeconomicke Control, og i den Anledning har udrebet til ham et Honorar paa 500 Rb. af denne Conto. Selve denne Foranstaltning skjønnes hensigtsmæssig, men da der er en anden Conto, hvoraf Honoraret til denne Mand udrebes, kan det ikke erkjendes for rigtigt ogsaa at lønne ham af denne, og man skal derfor foreslaae Conti d. og e. omformede saaledes:

d. Honorar til den Ingenieur, som forestaaer den techniske og oeconomicke Control ved Jernbaneanlegene i Sjælland og Fyen	3,500 Rb.
e. Andre Udgifter til Controlen o. s. v.	17,000 Rb.
fragaar for Udgiften ved den oeconomicke Control	5,500 —
	11,500 Rb.

9) H. B. 5. Finantsudvalget mindebe ifjor om det betydelige Tilgodehavende, som Statskassen efterhaanden har erholdt, ved forlobs at afholde Expropriationsomkostningerne ved de sjenste og jydste Jernbaner. Det synes, som om Ministeriet siden aldeles ikke har rørt ved Sagen. Det kan dog sikkert ikke være Meningen, at Lovens utvivlsomme Bud skal tilfiesættes.

10) H. D. 1. I de trykte Anmærkninger er oplyst, at der nu er en Bygningsinspecteur mere end nødvendig. Da der imidlertid kun vil spares Lidet ved en øieblikkelig Inddragelse, og en større Besparelse vil kunne bringes tilveie paa andre Steder i Finantsloven, ved indtil næste Vacance at beholde de nu ansatte 5 Inspecturer, indskilles, at her tilføies: Gage til 1 Bygningsinspecteur bortfalder ved Vacance.

11) H. D. 2. Der foreligger ingen Grund for Udvalget til, at fravige den ifjor fattebe Beslutning om, hvor stort et Beløb der iaar bør bevilges til Vedligeholdelse af de kongelige Slotte. Det antager endog, at man fremtidig vil komme til en endnu større Nedsettelse, naar man faaer draget den rigtige Grænse imellem det, der bør henses til Vedligeholdelsesarbejde, og det, der som Hovedreparation bør have særlig Bevilling. Saar tilraader man imidlertid at blive staaende ved det ifjor Vedtagne og sølgelig nedsette den opførte Sum med 5,000 Rb.

12) Samme Conto. Udvalget har tilskrevet Indenrigsministeriet for at erfare, hvorvidt man er kommen med den Aflevering, som skal finde Sted til Civillisten, og har derefter modtaget følgende Underretning:

„Frederik den Gies Palais paa Amalienborg og Palatiet Nr. 123 i Amaliegade ere, saaledes som i Anmærkningerne til Forslaget til Lov om Udgifter for Finantsperioden 1866—68 er anført, i sin Tid overtagne af Civillisten til fremtidig indvendig Vedligeholdelse for dennes Regning i Genhold til de afholdte Synsforretninger.

Til Istandsettelse af Christiansborg Slots Side- og Tilbygninger er der ved Loven af 27de Marts s. A. om Udgifter for bemeldte Finantsperiode bevilget for indværende Finantsaar 9,500 Rb. Ved dertil af Indenrigsministeriet og Oberhofmarskallatet udnævnte Delegerede, nemlig Etatsraad, Bygningsinspecteur Kornerup og Civillistens Bygmester, Architect Wolff, blev der derpaa truffet foreløbig Overenskomst om, til hvilke Arbejder denne Sum